

Jan Gromnicki

Narada środowiskowa Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskich PP PKZ w Rzeszowie

Ochrona Zabytków 36/1-2 (140-141), 145

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tacja, jak również metodą oraz niektórymi jej zasadami, wynikającymi z instrukcji. Wyniki dyskusji wykorzystano dla opracowania ostatecznej wersji dokumentacji, zaś

niektóre kwestie ogólne przekazano do rozpatrzenia Ośrodkowi Dokumentacji Zabytków. Wydaje się, że ten model szkolenia może być zaproponowany jako przydatny nie

tylko dla szkolenia początkowego lecz również w ramach doskonalenia uczestników i realizatorów AZP.

Jan Gromnicki

POWSTANIE ODDZIAŁU WARSZAWSKIEGO STOWARZYSZENIA KONSERWATORÓW ZABYTEKÓW

W pałacu w Wilanowie, 15 lipca 1982 r. odbyło się inauguracyjne zebranie Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków, poświęcone organizacji Oddziału, co nadało obradom szczególnie uroczysty charakter. W zebraniu udział wzięło liczne grono członków Stowarzyszenia, reprezentujących wszystkie ośrodki i instytucje skupiające konserwatorów zabytków. Zebrani wyłonili ze swe-

go grona w tajnym głosowaniu władze Oddziału. Do Zarządu Oddziału weszli: dr inż. arch. Klemens Koczorowski (prezes), dr inż. arch. Andrzej Misiorowski (wiceprezes), mgr Jan Gromnicki (sekretarz), dr Lech Krzyżanowski (członek Zarządu), mgr Andrzej Michałowski (skarbnik). Wyłoniono też Komisję Rewizyjną w składzie: dr inż. Elżbieta Baniukiewicz

(przewodnicząca), mgr Jerzy Jasiuk i dr Ryszard Brykowski. W dyskusji, która towarzyszyła procedurze wyborczej, ujawnił się rozległy wachlarz problemów stojących przed nowo wybranym Zarządem. Poruszone problemy będą kanwą dla też przedstawianych na zapowiadającym Walnym Zjeździe Stowarzyszenia.

Andrzej Misiorowski

NARADA ŚRODOWISKOWA PRACOWNI ARCHEOLOGICZNO-KONSERWATORSKICH PP PKZ W RZESZOWIE

W dniach 17—18 maja 1982 r. w Rzeszowie, w siedzibie miejscowego Oddziału PKZ, odbyło się doroczne spotkanie środowiskowe archeologów z Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskich PP PKZ z udziałem przedstawicieli służby konserwatorskiej województw południowo-wschodniej Polski i zaproszonych pracowników naukowych, współpracujących z rzeszowską pracownią archeologiczną, z ośrodków Krakowa, Łodzi i Warszawy. Tematyka obejmowała trzy grupy problemów, którym poświęcone były odrębne części spotkania. Wprowadzeniem do pierwszej były referaty: dr. K. Moskwy, kierownika Pracowni Archeologicznej w PKZ w Rzeszowie, poświęcony doświadczeniom Pracowni w zakresie realizacji ewidencji stanowisk archeologicznych metodą AZP i współpracy jej wykonawców ze służbą konserwatorską, mgr. M. Proksy, który przedstawił wyniki badań archeologicznych Pracowni

Archeologicznej w Rzeszowie w obiektach architektonicznych oraz wynikające stąd problemy współpracy z projektantami i inwestorami.

Ożywioną dyskusję wywołał referat doc. dr. hab. J. Kruppe, który przedstawił stan i potrzeby w zakresie publikacji masowych źródeł archeologicznych, głównie ceramiki. Ogólne sformułowania tego wystąpienia poparte były materiałami przygotowanymi przez mgr. T. Dębowski i mgr. J. Okońskiego z PKZ w Krakowie, zawierającymi propozycje syntetycznych, skróconych sposobów publikacji tego rodzaju źródeł w formie tabel analitycznych. Szczególne zainteresowanie zebranych wzbudził projekt tezaury dla ceramiki średniowiecznej, autorstwa dr. E. Cnotliwego z PKZ w Szczecinie. W dyskusji podkreślono potrzebę dalszych prac zmierzających do doskonalenia warsztatu archeologicznego, szczególnie w dążeniu do ulepszenia współpracy

z przedstawicielami innych dyscyplin badawczych i konserwatorskich. Uczestnicy posiedzenia postulowali potrzebę upowszechnienia przedstawianych propozycji, zwłaszcza publikacji wyników badań archeologiczno-konserwatorskich prowadzonych w PKZ w formie opracowań źródłowych.

Ostatnia część spotkania poświęcona była zagadnieniom organizacyjnym Pracowni Archeologicznych w PKZ oraz podsumowaniu szkolenia archeologów w zakresie ewidencji stanowisk archeologicznych. Wnioski wynikające z wystąpień referentów jak i dyskusji, przyjęto do realizacji w ramach PP PKZ; przedstawiono je również Ośrodkowi Dokumentacji Zabytków i Zarządowi Muzeów i Ochrony Zabytków w Ministerstwie Kultury i Sztuki.

Jan Gromnicki

„OCHRONA KRAJOBRAZU KULTUROWEGO — MIĘDZY DOKUMENTACJĄ A REALIZACJĄ” — OGÓLNOPOLSKIE SEMINARIUM KONSERWATORSKIE PP PKZ W NIEDZICY

W dniach 2—4 czerwca 1982 r. odbyło się w Niedzicy ogólnopolskie seminarium konserwatorskie, zorganizowane przez Oddział Krakowski PP PKZ. Było ono poświęcone zagadnieniom ewidencji, badań i praktycznym rozwiązaniom projektowym w zakresie ochrony budownictwa ludowego i krajobrazu kulturowego, prezentowanym na przykładach Podkarpacia, Spisza i Podhala, w oparciu o dorobek Pracowni Dokumentacji i Ewidencji Konserwatorskiej PP PKZ w Krakowie.

Uczestnicy spotkania mieli możliwość zapoznać się w terenie z wybranymi zabytkami budownictwa ludo-

wego regionu i ich środowiskiem podczas objazdu zorganizowanego na dwóch trasach: pierwsza — Kraków — Wieliczka — Dobczyce — Krościenko — Niedzica, ze zwiedzeniem miejscowości: Jankówka, Dziekanowice, Winiary, Kunice, Raciechowice, Skrzydlna, Lubomierz, tj. tereny Podgórze Wielickiego oraz dolin Raby i Dunajca; druga, na zakończenie seminarium — Niedzica — Zakopane — Chochołów — Kraków, ze zwiedzeniem ważniejszych zespołów wiejskich Spisza i Podhala, a więc: Kacwina, Frydmana, Krempach, Trybsza, Białki Tatrzańskiej i Chochołowa. Połowę pierwszego dnia poświęcono na

zwiedzenie Dobczyc oraz spotkanie z przedstawicielami Wydziału Konserwacji Zabytków Urzędu m. Krakowa, Urzędu Miasta i Gminy w Dobczycach oraz miejscowych społecznych opiekunów zabytków. Zapoznano się z opracowaniem *Studium zagospodarowania strefy konserwatorskiej „A” w Dobczycach. Koncepcja rewaloryzacji oraz budowy skansenu* autorstwa mgr. Zbigniewa Jagodzińskiego i mgr. inż. arch. Mikołaja Korneckiego. Łączy ono cechy opracowania studialnego opartego o ewidencję zabytków budownictwa miejskiego Dobczyc i ludowego z ich okolic, kwerendę historyczno-archeologiczną, studium